

huius mundi, à quibus venti principales flare animaduertuntur, atque hac de causa dicuntur illi Venti Cardinales ut in præcedentibus à nobis est declaratum, quare ex Bonis Angelis Michaeli Veni orientalis curam atque dominationem attribuunt Hebræorum Doctores, ut & Raphæli illum occidentis, quorum ille subsolanus dicitur hic Fauonius, & Gabrieli datur Septentrionis & venti principalis illius plagæ præfectura, ut & Vræli Austri gubernatio.

Et sciendum est quod quamvis quatuor spiritus seu dæmones destinentur ad ventorum cardinalium officium, videlicet *Oriens* ad subsolani directionem, *Paymon* ad illum Fauonii, *Egyn* ad Boreæ gubernationem, & *Amaymon* ad Austri præfectionem, qui & plures sub se habent ad suam malitiam exequendam dæmonum legiones seu cohortes ipsis subseruientes, tamen hi mali angeli (ut pote quibus est datum nocere cælo & terræ atque mari) bonorum prædictorum dominio subiiciuntur, ita ut sine ipsorum venia & permissione seu potius voluntate & verbo DEI in ipsis relucente nihil mali possint in terris, in aqua, aut in aere, quemadmodum in consequente sermone luculentius.

Sed & hoc verbis quidem expressioribus insignire videntur Doctores Hebræorum, in secreta Theologia peritiores: Nam *Rabi Tedacus* cui in Lib. de 10. numerationibus, postquam de 4. ventis Cardinalibus verba satis apta fecisset, sic pergit. Ex illis (inquiens) quatuor ventis creavit angelos qui præfecti sunt super eos in die & in nocte, nam Michael qui est ex parte clementiæ Mamona hoc est præfector superventum Orientalem, usque ad dimidium diei & usque ad noctem, regitque ventum occidentalem Raphael qui etiam est ex parte clementiæ, tum Gabriel in virtute iudicii & seueritatis præfector est vento boreali super medium noctis & duas mensuras mundi, Noriel vero præsidet Austro, Hæcille, Et *Liber Arcanorum* agnoscit, quod isti præsides plures habent sub se species seu legiones. Cui *Ioseph Castaliensis* in libro dicto *Porta lucis* astipulari videtur, dicens, quod à terra usque ad firmamentum non sit locus vacuus, sed omne plenum formis, ex ipsis puræ, ex ipsis capaces gratiæ & miserationum, & sunt inferius multæ effigies fædæ, noxiæ, tentatrixes, & omnes commorantes & volantes in aere: Et alibi *Ioseph Castaliensis* habet hæc, A terra ad firmamentum usque non est locus vacuus, quin totum sint species, ex ipsis ad pacem, ex ipsis ad bellum, ex ipsis ad bonum, ex ipsis ad malum, ex ipsis ad vitam, ex ipsis ad mortem: Et omne id in habitatione inferiori, in qua nos sumus, Atque hi omnes spiritus si boni à bonis ventis angelicis animantur, si mali à malis: vnde manifeste liquet, quod illi venti, qui apud Peripateticos & etiam nos vulgares pro naturalibus impressionibus habentur, si ad philosophiam occultam, referuntur ad ordines spirituum. Hinc etiam in sacra pagina legitur: *Spiritus procellarum qui facit verbum*, *Psal. 148*. Et alibi; *Qui facis angelos tuos ventos*, &c. *Psal. 104*. Porro etiam de Angelis in quorum est potestate ventorum vis mentionem facit Apocalypsis cap. 7.

Quatuor etiam regionis sublunaris elementa ut sunt natura diuersa ita etiam diuersos sibi videntur duces atque præfectos ipsis à Deo institutos, sub quorum imperio magnæ existunt spirituum seu dæmonum turbæ, quarum quæ sub imperio *Seraphin* sunt ignea sunt induitæ natura, atque ob hanc causam naturali inclinatione elementum igneum eligunt pro sua patria; at si extra illius limites deorsum magis descenderint, (quod sæpicule in Martis dominio in cælo accidit) tonitrua, coruscationes & fulgura atque id genus alia producunt in aere, propter conflictum illum, quem aquei spiritus habent cum iis. Pari ratione in corpore humano videntur, quod humor bilius seu sanguineus extra locum & sedem suam connaturalem putrescit, & perturbat aerem humanum meteoris calidis, & morbos inducit. Hoc idem quod de igneis spiritibus dictum est, de aereis, & aqueis, atque terreis est intelligendum, qui suis ducibus subseruunt, & naturali conatu elementum illud in quod ipsis princeps habet dominium pro sua patria eligunt: vnde aerei, aquei; & terrei dicuntur spiritus, quippe qui de talibus naturis magis participant.

Denique secundum Cabalistarum & Doctorum Hebræorum doctrinam concipimus, quod 72. sint angeli fortes totius terræ, quorum assistentia Moyses dictus est mare rubrum diuisisse: nam isti Angelii dicuntur ab ipsis Angeli diuisionis, aiuntque Deum terram iuxta horum angelorum numerum diuisisse, vnde in libro dicto *Porta Iustitiae* legimus; Quod reliæ sint omnes gentes, & traditæ in potestatem septuaginta præfectorum, hoc est Principum angelorum, atque hi dicuntur solere esse familiares hominibus, & præsides esse septuaginta duarum regionum terræ, vti Reuchlinus habet, qui in libro 3. *De arte Cabalistica* eorum nomina iuxta *Rabi Salomonis* & aliorum sententiam eos hoc modo recensere aggreditur.

Vehuiah, Ieliel, Siraiah, Eleemiah, Mahasiah, Lelabel, Achaiah, Cathetel: Haziel, Aladiab, Lauiah, Habaiah, LeZaeli, Mehabel, Hariel, Hakamiah, Louiah, Caliel, & sic in cæteris vti in loco antea citato reperire fas est.

Atque ita omnia angelorum bonorum genera habentis iuxta mundi partitionem distincta atque diuisa: quod nihilominus in magia versati Literis sacris, ut pote quæ cum ipsis symbolizant, referre videntur: Literæ Sanctæ dicuntur esse Symbola ad res creatas atque consequenter angelis qui assignantur illis rebus creatis vti infra declarabimus.

CAP.